

ער:

עין משפט
נר מצוה

ג. א. מ"י פ"ח מהל' שחיטה הלי"ח
וש"ע יו"ד סימן נו סעיף
:ז

וְיָבִיט בְּמִי שֶׁהִלִּיט וַעֲבֹדָה
 נֶהְגָּה : מוֹשֶׁעַ שֶׁסָּעִף ח' : וְכִי
 וְהָ ג מִי שֶׁהִלֵּךְ יח' : מוֹשֶׁעַ שֶׁסָּעִף ז'
 וְד ה מִי פִּיה מְהֵל' : מַחֲלָלוֹת וְסוּרוֹת הִלֵּךְ
 וְח מְהֵל' שְׁחִטֵּה הִלִּיט' : י"ח
 מִמֶּ שֶׁיֵּן קו מוֹשֶׁעַ וְיִיד' : ס'
 ס' נה סָעִף ה' : וְיָבִיט בְּמִי שֶׁהִלִּיט וַעֲבֹדָה
 שֶׁסָּעִף ז' :

דבינו גרשום

[illegible]

ל אחד ואחד שליש: איכא דאמר מאי ורבו רב
 יוב ויהי קצת על העצם:
 בשה מותר בהמה:
 הכי קאמינא:
 כלומר שחיה ממנו.
 האררכובה
 מצליחה ממנו מוטל באשפה
 'ו' מותיב כו' תחסדא
 שחיתתא אם שחיה
 רפרפה אותה כו' והא קא
 יונינא תהיה רכבי המדולדול
 תהיה וזכיר אצד אמרת
 אבר עצמו מטמא במשא

ע"ז דשטער און
 נהבת ממתניתין נשחטו
 הבמה והכשר בדמיה
 לומר דאין שחיטה נשחט
 וכיכללו השחיטה
 שטח מן נבל
 המדולדל
 באבר
 במתניתין אינו לדהוייה
 ודדקין דיכאל לממר
 איהו הכשר
 ופרש מן האבר והכשר
 פרש מן האבר הכל
 כ"כ לא איכא זכרון
 וקאמר לה לאה
 ומעתה דרב אם עור הכשר
 וזרי הוה כבש אפי'
 חופה אפילו
 ותר: וזרי מוצק לומר
 לומר חציו עור וחציו
 שטח. וזרי מוצק לומר
 שיהא כבש רוב;

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

י' בקונטרס דכמר בר רב אשי קי"ל
ודיתא ומיפך שבעה וכן יש בסדר
קי"ל כוותיה בכל דוכתין בר ממיפך
בן וחיורי היינו הך דשמעתין וכן פ'

מר בר רב אשי אמר כיון דזיגי אע"ג דלא
חוורי אמר אמימר משמיה דרב זביד תלתא
חופי הוו חד אלימא ותרי קטיני איפסק
אלימא אזדא רוב בנין איפסק קטיני אזדא
רוב מגין מר בר רב אשי "מתני לקולא
איפסק אלימא האיכא רוב מגין איפסק
קטיני האיכא רוב בנין בעופות ישיסר חופי
הוו אי פסק חד מינייהו טרפה אמר מר בר
רב אשי הוה קאימנא קמיה דאבא ואיתו
לקמיה עופא ובדק ואשכח ביה חמיסר הוה
חד דהוה שני מחבריה נפציה ואשכח תרי
אמר רב יהודה אמר רב צומת הגידין שאמרו
ברובו מאי רובו רוב אחד מהן כי אמריתה
קמיה דשמואל אמר לי מכדי תלתא הוו
כי מיפסק חד מינייהו לגמרי הא איכא תרי
שטעמא דאיכא תרי הא ליכא תרי לא ופליגא
דרבנאי דאמר רבנאי אמר שמואל צומת
הגידים אפי' לא נשתייד בה אלא כחוט
הסרבל כשרה⁶ ואיכא דאמרי מאי רובו רוב
כל אחד ואחד כי אמריתה קמיה דשמואל
אמר לי מכדי תלתא הוו האיכא תלתא דכל
חד וחד מסייע ליה לרבנאי דאמר רבנאי אמר
שמואל צומת הגידין שאמרו אפי' לא נשתייד
בה אלא כחוט הסרבל כשרה: גשבר העצם
ככו': אמר רב ילמעלה מן הארכובה אם רוב
הבשר קיים זה זה מותר ואם לאו זה זה
אסור למטה מן הארכובה אם רוב הבשר
קיים זה זה מותר אם לאו אבר אסור ובהמה
ממותרת ושמואל אמר בין למעלה בין למטה
אם רוב הבשר קיים זה זה מותר אם לאו

יָיָא לֵה רַב נַחֲמָן לְשִׁמְוֹאֵל יֹאמְרוּ אַבְרָם מִמֶּנּוּ
 בְּאֶחָא בֶר רַב הוּנָא לְרַב נַחֲמָן לְרַב נִמְיָ
 זָנָה וּמוֹתֶרְתָּ א"ל הֵכִי קֵאֲמִינָא אַבְרָם שְׁחִיָּה
 לְחֹו מָתָם הִלְכְתָּא כּוּוֹתִיָּה דְרַב הַדּוֹר שְׁלַחוּ
 וְזוֹתִיָּה דְרַב וְאַבְרָם עֲצֻמוּ מִטְּמֵא כְּמִשָּׂא מִתִּיב
 שִׁטָּה טְרַפָּה אוֹתָהּ וְאֵת הָאֲבֵר הַמְדוֹלָדֵל בָּהּ
 דְּבִר שְׂאִינּוּ גּוֹפֵה א"ל רַבָּה ^(א) הַדּוֹרִי אֲפִירְכִי
 כְּהִמָּה הוֹכְשֵׁרוּ בְּדִמְיָה דְּבִרִי ר"מ ר"ש אוֹמֵר
 חֻזִּי כִּדְחִינִן כִּי סִלִּיק ר' זִירָא אֲשַׁכְחִיָּה ^(ב) לְרַב
 מִעֲתָא א"ל ^(ג) יִישָׁר ^(ד) וְכֵן תְּרַגְמָה אַרְיֹוֹךְ כְּבָבֵל
 לִיגֵי הַדֵּר בִּיָּה שְׁמֹוֹאֵל לְגַבִּיָּה דְרַב ת"ד נִשְׁבֵּר
 חוֹפִין אֵת רוּבוּ מוֹתֵר אִם לֹא אֲסוּר וְכִמָּה
 יוֹחֲנָן רוּב עוֹבִיּוּ וְאַמְרִי לֵה רוּב הַקִּיפּוֹ ^(ה) אֲמַר
 נִיּוֹ וּבִעֵינִן רוּב הַקִּיפּוֹ אֲמַר עוֹלָא אֲמַר רַבִּי
 בְּנַחֲמָן לְעוֹלָא וְלִימָא מִר עוֹר מִצְטַרֵּף לְבִשְׁר
 עוֹר אוּ בִשְׂר תִּנְיֵן אִיכָא דְאַמְרִי [אֲמַר עוֹלָא]
 א"ל רַב נַחֲמָן לְעוֹלָא וְלִימָא מִר עוֹר מִשְׁלִים
 יֹא יִדְעָנָא דִּהִהוּא בֶר גּוֹזֵלָא דִּהוּהּ בִּי רַבִּי
 וְאַתָּא לְקַמִּיָּה דְר' יוֹחֲנָן וְאַכְשֶׁרִיָּה א"ל בֶּר
 שְׂאִינִי הִנְהוּ גִידִין רַכִּין דְּאֵתוּ לְקַמִּיָּה ^(ו) דְּרַבָּה
 דָּוָא ^(ז) דְּאַמְרִי ר' יוֹחֲנָן גִּידִין שְׁסוּפִין לְהַקְשׁוֹת
 נִמְנִין

דרך נקב הצפר ושיהא רוב היקף הצפר שעל השצר קיים:
 כשר: ולימא מר עור מאטרף לצפר. לחומרלא לליצ
 מר עור משלים לצפר. לליצעי רוב הכסוי צצר ומיע
 . עורו לפיכך חשוב כצפר: הנהו גידין הרקין. דהו

דוֹיג'ן. לַחֲלוּץ קְלִיר'שׁ לִבְנִים קָתָה: סֵלֶכָה חוּטִי הוּוּ. לֹמֶת הַגִּידִין:
וְזוֹרֵא רֹב צִיץ. שֶהָא עַב מַשְׁמִיחַ וּכְיוֹן לֵאלֹל רֹבֵא טַרְפֶּה: שְׂנִי
עַב מַחֲבָרִי. עַב מַחֲבָרִי. נַפְלִי. נַפְלִי קַרְפִּי"ר בְּעַלְזִי: בְּרֹב אַחַד
אֶס נַפְסָא רֹבֵא שֶל אַחַד מֵהַס טַרְפֶּה: הָא אִיכָא פֶרִי. רֹבֵא
קִיִּס: הַסְרָבֵל. עַב לִמֵּר מֵעַמְמִידִין
בִּית הַלֹּחֵל בְּחֹט כְּמו שְׁאֵנו עֲשִׂין
בְּרֹעוֹת: וְכֹמֵר בֵּר רַב אֲשִׁי קִי"ל
כָּל דְּרוּכִית בֵּר מַתְרִי מַכְתָּב אֹדִיתָא
(פִּסְהִדִין 77 ט:.) וּמִיכָן שְׂבֻעָה
(שְׂבֻעוֹת 97 ט:.) וּבִשְׁעִיר לֹמֶת גִּידִין
אַחַר שְׁחָלְקוּ וְלֹא אִיתְפַּחֲסָה הַלֵּל
כְּמֹחַן שֶׁנֶּחֱלֵה הֵךְ אַחֵר הַמַּשְׁמִיחַ
וְיִרְבִּיחֵם לְדִוְרֵיהֶם הַלֵּל מְחִילֵי

טרפה אמר מר בר קמיה דאבא ואייתו בכת ביה חמיסר הוה נפציה ואשכח תרי צומות הגידין שאמרו אחד מהן כי אמריתה י מכדי תלתא הוו למרי הא איכא תרי ליכא תרי לא ופליגא אמר שמואל צומת יר בה אלא כחוט יאמרי מאי רובו ירוב יתה קמיה דשמואל האיכא תלתא דכל יא דאמר רבנאי אמר ימרו אפי' לא נשתייר יבשרה: נשבר העצם ין הארכובה אם רוב יר ואם לאו זה וזה יבה אם רוב הבשר יאו אבר אסור ובהמה ין למעלה בין למטה יזה מותר אם לאו ייאמרו אבר ממנה ירב נחמן לרב נמי יקאמינא אבר שחיה יתה דרב הדור שלחו ימטמא כמשא מתיב יאבר המדולדל בה יבה הודורי אפירכי יברי ר"מ ר"ש אומר ירא אשכחיה (6) לרב יתרגמה אריוך בבבל יביה דרב ת"ר נשבר יאם לאו אסור וכמה יתה רוב הקיפו * אמר ימר עולא אמר רבי י עור מצטרף לבשר יאמרי [אמר עולא] ימא מר עור משלים יולא דהוה בי רבי י ואבשריה א"ל בר יאתו לקמיה דרבה ין שסופן להקשות נמני

ה'השגה שגל השגה קיים: עור הרי הוא כגשר. אם יעל השגה ממחמת
 'ף לשגה. לחומרא לליבוי חליו עור וחליו בשגה: אכן עור או
 רוב הכסיו בשגה ומיעוטו עור להגטרף בין שניהם לכסיו רוב
 הגבוה גידן הריקן. דהו מלטרפי לשגה וחופין רוב עלם השגה:
 נמנין

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

ע"א:

הגהות הב"ח

(גמ' אשכחיה לרבי
רמיה בר אבא דיתיב:

לעזי רש"י

לי"ר"ש. בהירים, צלולים.
יפי"ר. הוצא מסבך,
מר.

מוסף רש"י

[illegible]